

stúgv stappaður, sigur Anna.

– Eg kom at sita við síðuna av einum manni, sum hevði eina halva geit í taskuni sum viðfari. Hin helvtin lá á eini hyll beint omanfyri meg. Hon vaggði og nikkaði so blíðliga til mín, meðan bussurin koyrði. Aftanfyri í bussinum var fult av livandi geitum. Har var ein øgiligur rómur. Fyri okkum var hetta ein sera sjarmerandi máti at ferðast, sigur Tróndur.

Stórbært útsýni

Bussferðin endaði í Pokhara, ein lítill býur í 1500 metra hædd. Býurin lá við eitt vatn.

– Her gistu vit og dagin eftir gingu vit niðan á eitt fjall við býin. Av hesum fjallinum hevur tú útsýnið til nørur av heimsins hægstu fjøllum. Av hesum fjallinum kann tú siggja heili tiggu fjøll, sum eru omanfyri 8000 metur. Hægsta fjallið her á leið eitur Ghaulagili og er 8400 metur høgt, siga tey.

– Tað var eitt fantastisk útsýni. At standa á hesum fjallinum. Vit hava ikki orð fyri hvussu vakurt og stórbært hetta var. Hetta má upplivast, siga bæði við ein munn.

Flugu niðan í fjøllini

Ur Pokhara flugu tey niðan í fjøllini til ein by, ið nevnist Jomson. Tey høvdu ætlanir rættuliga at sleppa niðan í fjøllini og tey ætlaðu sær heilt upp í 5200 metra hædd, upp um eitt skarð í hesi hædd. Men eins og í Føroyum, so er veðurlagið lúrið í fjøllum í Nepal.

– Túrin niðan til Jomson var eitt upphvíls fyri seg. Vit flugu millum fjøllini í einum lítillum flugvara. Talan var ikki um at fara upp um tey, tí her var so høgt. Ein skuldi trúð, at nógur turbulentur var millum fjøllini, men tað merktu vit einki til. Her var fríðaligt at flúga og ótrúliga vakurt, sigur Tróndur.

– Lendingin var eisini nakað heilt fyri seg. Fløgullurin var steinsettur, ikki við skervi, men við smágróti. Summir steinar vóru sum smærri fótbóltar, so tit kunnu ætla, at talan var um eina ógvusliga lending. Ikki bilti tó, flugvarin var bygdur til slíkar vøllir, sigur Anna.

Frystar madrassur

– Vit høvdu ætlanir at fara um La Thorong skarðið, ið liggur í 5400 metra hædd. Næsta dagin í bygdini Jomson, sum liggur nakað undir skarðinum, fóru vit til gongu. Vit høvdu ikki ætlanir um at fara upp um skarðið sama dag. Vit vildu venja

okkum við tunnu luftina, fyri at sleppa undan hæddarsjúku. Vit gingu niðan móti skarðinum. Her var góð gøta, men bratt var. Vit vóru í ferðalagi við øðrum, eitt nú einum týskum pari og vit vistu um eina smáttu undir skarðinum. Har ætlaðu vit at gista um náttina, sigur Anna.

– Ein krevur at ansa sær, tá ein er staddur so ovalaga. Hæddarsjúkan er ikki at spæla við. Hon byrjar við høvuðverki. Leggur ein einki í teknini kroppurin gevur og bara heldur á fram, so kann ein smella um, steindeyður. Heilin fær ikki nóg mikið av ilt, gongur ein ov skjótt her í tunnu luftini, sigur Anna.

– Ein av teimum lokalu, sum fylgdist við okkum gjørdist sjúk-ur á ferðini, hann noyddist at venda við aftur.

Bratt at ganga

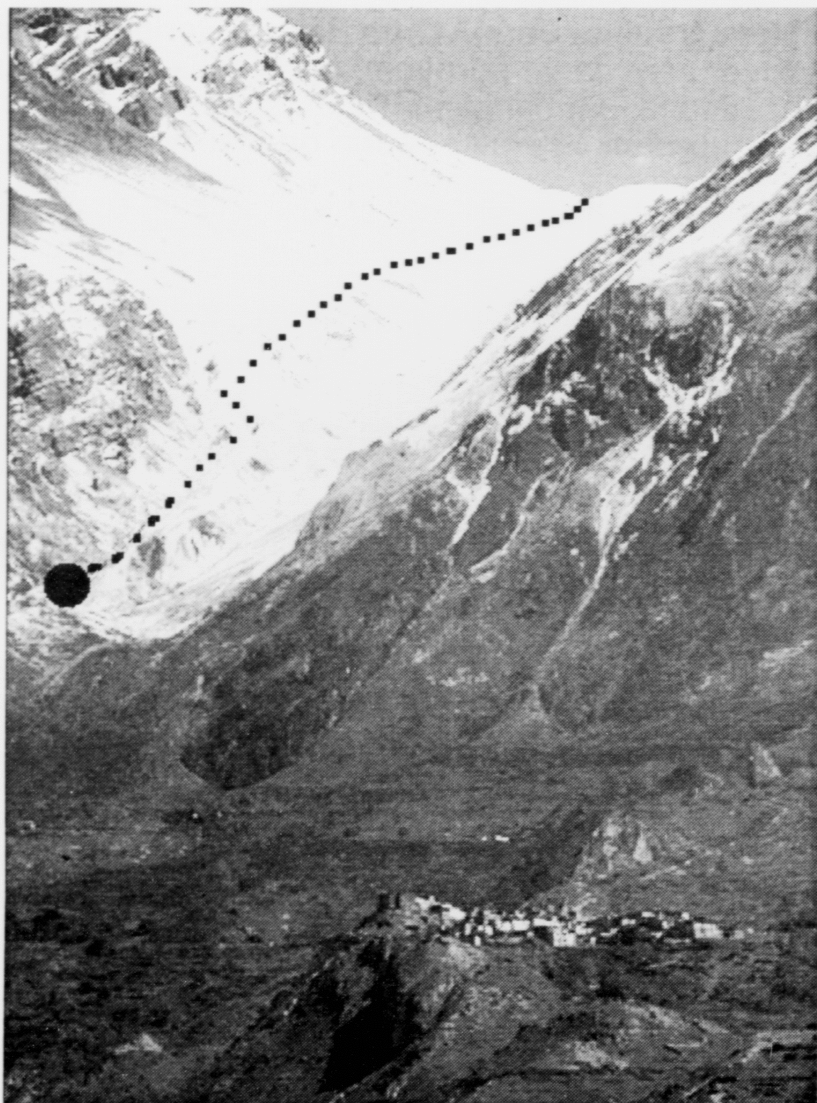
– Gøtan niðan til smáttuna var góð at ganga. Men har var bratt og eitt sindur øgishlegt. Minti eitt sindur um, tá tú gongur niðan til Gásadals. Vit komu niðan til smáttuna í øllum góðum. Tá vóru vit stödd í 4200 metra hædd, ella 1200 metrar undir La-Thorong skarðinum, sigur Tróndur.

– Vit vóru rættuliga vónbrotin av okkara nýggja gistingarhúsi. Hetta minti nógv um eitt órøkt seyðhús í Føroyum. Tað sást dagur allastaðni har tú vendi tær og madrassurnar, vit skuldu liggja á, vóru frystar. So frættu vit, at kavarok var í skarðinum og at hetta fór at verða stongt næstu trýggjar dagarnar. Vit vóru kold og illa fyri og vit gjørdust skjótt samd um, at her uppi vildu vit ikki biða í dagavis, sigur Tróndur.

– Eitt sindur vónbrotin vóru vit, tí vit høvdu gleitt okkum at sleppa upp um skarðið. Men her var einki at gera. Dagarnar aftaná at kavarok hevur verið, gongur tú upp til miðju og vassar í kavanum og tá sleppst ikki fram. Vit høvdu eisini gleitt okkum til útsýnið hinumegin skarðið. Her skal verða ógvusliga bratt niður og skal vera eitt tað vakrasta staðið í Annapurna fjallaketuni sum vit tá vóru stödd í, sigur Tróndur.

Vendu við

– Frystar madrassur og eitt út av lagi vánaligt gistingarhús sannførdi okkum um, at hetta var ikki nakað verandi stað. Vit vendu við aftur. Vit gingu oman aftur í eina lítla bygd, og sluppu okkum inn á eitt gistingarhús. Vit stöðgaðu her í tveir dagar.

Myndina funnu vit trý saman á Internetinum. Hon sýnir fremst lítlu bygdina Jomson. Svarti prikkurin visir hvussu langt niðan Anna og Tróndur komu. Her lá gistingarhúsið. Prikkarnar sýnir ætlaðu leiðina og La-Thorongo skarið 1200 metrar longur uppi. Setti tú Slættaratind á prikkina, so røkk hann ikki uppum.

Men her var einki serligt at vera, tí tað var so út av lagi kalt at sova um nættarnar. Eg hevði stórar trupulleikar av hesum. Men hjá Tróndi beit ikki á. Hann snorkaði, sum einki var hent, sigur Anna.

– Annars var tað hugnað í bygdini. Um kvöldið kom fólkið saman og hugnaðu sær. Undir borðinum var eldsstaður og so sátu við við fístrum inn móti hitanum og einum teppi yvir knøðini, hugnaðu okkum og tosaðu. Vitingu góðan mat, ris og grønmeti og vit fingu nóg mikið at eta, sigur Anna.

– Vit fóru síðan víðari og skundaðu okkum til gongu oman gjøgnum langa dalin og á hesi ferð fingu vit rættuliga høvi til at siggja hvussu tey búgva í fjøllum í Nepal, sigur Tróndur.

– Hetta var ein ring ferð oman úr bygdini. Vit gingu í heilar sjei timar. Vit upplivuð alt slag av veðri, kava, váta kava og regn longur oman vit komu. Tá vit endiliga komu fram á gistingar-

húsið vóru vit bæði vát og kold og illa á holdum komin.

– Uppi í fjøllum er rein luft og tú sær næstan ikki insektir. Her eru ongin bílar og alt verður flutt antin á herðunum, ella á asnakaki. Í fjøllum er ógvuliga lítill gróður. Miðalaldurin er ikki meira enn 40 ár. Reinforið er ikki gott, fólk ganga skitin. Tað sær út sum, at ongin er til at taka sær av børnunum. At miðalaldurin er so lágur merkir eisini, at barnadeyðin er stórur, sigur Anna.

– Men fjallagsturnar verða væl hildnar. Tað er ikki so lógið, tí hesar eru einas sambandið, sum er millum bygdinar.

Jól á Bali

– Anna og Tróndur eru nú stödd í Indonesia. Tey skulu halda jól á indonesisku oynni Bali og síðan gongur ferðin víðari til Australi. Á Bali skulu tey hitta aðrar føroyingar útanfyri eina McDonalds burgarabarr. Annars skulu tey hvíla seg og njóta sólina. Bali er ein rættulig suð-

urhavsoyggj við kritahvítum strondum og vinarligum fólki.

Tey ætla sær bæði undir lesnað komandi ár og tí leggja tey seg eftir at uppliva so nógva á hesi ferð sum møgulegt.

Tey eru spent at siggja Australi og tey vita ikki rættuliga hvussu tey fara at ferðast í Suðurameriku. Tað einasta vísar er, at tey skulu til Peru. Um bert verður vitjað í Andesfjølum, ella um tey fara víðari vita tey ikki enn.

Hóast tað ikki hoyrir til vanligan blaðmannasíð, at blanda jólaheilsanir upp í vanligar greinar, so verður eitt undantak gjort hesuferð, aftaná inniliga áheitan.

– Anna og Tróndur ynskja foreldrum, familju og øllum vinum í Føroyum eina gleðilig jól og eitt gott komandi ár. Tey smílast við blonkum eygum, tá tey bera heilsanina fram.

Stutt um Nepal

Nepal er eitt fjallaland burturav og tað er eisini eitt kongaríki. Landið er sum Ísland til støddar, 141.400 ferkilometrar. Í landinum búgva eini 11 milliónir fólk. Norðari parturin av landinum hysir nørur av heimsins hægstu fjøllum, har í millum tað hægsta, Mount Everest, í Himalaya fjallaketuni. Í syðra partinum eru lægri fjøll og ein stórur dalur sum gongur eystur og vestur gjøgnum alt landið. Vatnið úr hesum dalinum rennur oman í Gangesdalin í India. Í Nepal kann tú uppliva alt slag av veðri. Láglandið fyri sunnan hevur tropískt

veðurlag, longur niðan tú kemur í fjøllini so skiftir veðurlagið og í 3000 metra hædd er polarveðurlag. Fólkið er fyri tað mesta av mongolskari ætt. Atrunadarlaga er fólkið fyri tað mesta hinduistar ella buddistar. Tey liva av landbúnaði. Teir kendu gulkararnir komu úr India og hertóku landið í 1760 unum og tá varð landið Nepal, sum vit kenna tað í dag, stovnað. Gulkararnir eru kendir sum framúr góðir hermenn. Nepal hevur í dag fólkareði og vesturheimurin hevur stuðlað menningini av landinum rættuliga nógva.